

62014CJ0493

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

21. července 2016 (*1)

„řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Režim podpor v podobě úlev na ekologických daních — Nařízení (ES) č. 800/2008 — Kategorie podpor, které mohou být považovány za slučitelné se společným trhem a vyňaty z povinnosti oznámení — Závazná povaha podmínek vynětí — Článek 3 odst. 1 — Výslovný odkaz na uvedené nařízení v režimu podpor“

Ve věci C-493/14

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesfinanzgericht (spolkový finanční soud, Rakousko) ze dne 31. října 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 6. listopadu 2014, v řízení

Dilly's Wellnesshotel GmbH

proti

Finanzamt Linz,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, A. Arabadžev, C. G. Fernlund, S. Rodin a E. Regan (zpravodaj), soudci,

generální advokát N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: M. Aleksejev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. ledna 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

—

za Dilly's Wellnesshotel GmbH M. Kronerem, Rechtsanwalt, a K. Casparim,

—

za rakouskou vládu C. Pesendorfer a M. Klamertem, jako zmocněnci,

—

za estonskou vládu K. Kraavi-Käerdi, jako zmocněnkyní,

—

za Evropskou komisi R. Sauerem, P. Němečkovou a K. Herrmann, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 17. března 2016,
vydává tento

Rozsudek

1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 17 odst. 1 a článku 25 nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články [107 a 108 SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za služitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) (Úř. věst. 2008, L 214, s. 3).

2

Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Dilly's Wellnesshotel GmbH, poskytovatelem služeb, a Finanzamt Linz (daňový úřad v Linci, Rakousko), ve věci zamítnutí žádosti podané touto společností k uvedenému daňovému úřadu o vrácení energetických daní za rok 2011.

Právní rámec

Unijní právo

Nařízení (ES) č. 659/1999

3

Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. L 83, s. 1), stanoví v článku 2, nadepsaném „Oznámení nové podpory“:

„1. S výhradou odlišné úpravy v nařízeních vydaných na základě článku [109 SFEU] nebo jiných příslušných ustanovení této smlouvy, musí dotyčný členský stát oznámit Komisi s dostatečným časovým předstihem všechny plány na poskytnutí nové podpory [...]“

Nařízení (ES) č. 994/98

4

Body 4 až 7 odvodnění nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků [107 a 108 SFEU] na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. 1998, L 142, s. 1) zněly takto:

„ (4)

Komise použila články [107 a 108 SFEU] v četných rozhodnutích a také formulovala svou politiku v řadě sdělení; že s přihlédnutím ke značným zkušenostem Komise s používáním článků [107 a 108 SFEU] a všeobecných textů, které Komise vydala na základě těchto ustanovení, je pro zajištění účinného dohledu a zjednodušení administrativy vhodné, aniž by se oslabil dohled Komise, aby Komise mohla formou nařízení prohlásit v oblastech, ve kterých má dostatek zkušeností pro stanovení obecných kritérií služitelnosti, že určité kategorie podpory jsou služitelné s [...] [vnitřním] trhem podle jednoho nebo více ustanovení čl. [107 odst. 2 a 3 SFEU] a jsou vyřazeny z postupu podle čl. [108 odst. 3 SFEU];

(5)

vzhledem k tomu, že nařízení o skupinových [blokových] výjimkách zvýší transparentnost a právní jistotu [...];

(6)

vzhledem k tomu, že je vhodné, aby Komise v době přijetí nařízení vyjímající kategorie podpory z oznamovací povinnosti stanovené čl. 108 odst. 3 SFEU určila [...] podmínky kontroly, aby tak u podpory poskytované podle tohoto nařízení zajistila slučitelnost s[...] [vnitřním] trhem;

(7)

vzhledem k tomu, že je vhodné pověřit Komisi, aby při přijímání nařízení vyjímajících určité kategorie podpory z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 SFEU připojila další podrobné podmínky, aby tak u podpory poskytované podle tohoto nařízení zajistila slučitelnost s[...] [vnitřním] trhem.“

5

Podle článku 1 tohoto nařízení, napsaného „Skupinové [Blokové] výjimky“:

„1. Komise může prostřednictvím nařízení přijatých podle článku 8 tohoto nařízení a v souladu s článkem 107 SFEU prohlásit, že níže uvedené kategorie podpory jsou slučitelné s[...] [vnitřním] trhem a nevztahuje se na ně oznamovací povinnost podle čl. 108 odst. 3 SFEU:

a)

podpora ve prospěch:

[...]

iii)

ochrany životního prostředí;

[...]

2. Nařízení uváděná v odstavci 1 stanoví pro každou kategorii podpory:

[...]

e)

podmínky kontroly podle článku 3.

[...]“

6

Článek 3 odst. 1 tohoto nařízení, napsaný „Transparentnost a kontrola“, uvádí:

„1. Při přijímání nařízení podle článku 1 Komise uloží členskými státy prováděcí pravidla pro zajištění transparentnosti a kontroly podpory vyžadované z oznamovací povinnosti v souladu s těmito nařízeními. Takováto pravidla se skládají zejména z požadavků stanovených v odstavcích 2, 3 a 4.

[...]“

7

Nařízení č. 994/98 bylo změněno nařízením Rady (EU) č. 733/2013 ze dne 22. července 2013 (Úř. věst. 2013, L 204, s. 11) a následně bylo zrušeno nařízením Rady (EU) č. 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvou o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. 2015, L 248, s. 1).

Nařízení č. 800/2008

8

Body 5, 7 a 46 odvodňují nařízení č. 800/2008 zněly takto:

„ (5)

Toto nařízení by mělo vyjmout každou podporu, která splňuje všechny příslušné podmínky tohoto nařízení, a jakýkoli režim podpory, pokud jednotlivá podpora, kterou lze poskytnout v rámci takového režimu, splňuje všechny příslušné podmínky tohoto nařízení. Za účelem zajištění transparentnosti a účinnějšího dohledu nad podporami by každé jednotlivé opatření podpory poskytnuté podle tohoto nařízení mělo obsahovat výslovný odkaz na příslušné ustanovení kapitoly II a na vnitrostátní právní předpisy, na kterých se jednotlivá podpora zakládá.

[...]

(7)

Státní podpora ve smyslu čl. [107 odst. 1 SFEU], na niž se toto nařízení nevztahuje, by měla nadále podléhat oznamovací povinnosti podle čl. [108 odst. 3 SFEU] [...]

[...]

(46)

Vzhledem k dostatečným zkušenostem získaným při uplatňování pokynů Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí by z oznamovací povinnosti měla být vyřazena [...] některá podpora v podobě úlev na ekologických daních.“

9

Článek 1 nařízení č. 800/2008, nadepsaný „Oblast působnosti“, který je zahrnut v kapitole I tohoto nařízení, nadepsané „Společná ustanovení“, stanoví v odstavci 1:

„Toto nařízení se použije na tyto kategorie podpor:

[...]

d)

podpora na ochranu životního prostředí;

[...]"

10

Článek 3 tohoto nařízení, nadepsaný „Podmínky vynětí“, který je zahrnut rovněž ve zmíněné kapitole I, stanoví v odstavci 1:

„Režimy podpory, které splňují všechny podmínky kapitoly I tohoto nařízení a příslušná ustanovení kapitoly II tohoto nařízení, jsou slučitelné s[...] [vnitřním] trhem ve smyslu čl. [107 odst. 3 SFEU] a jsou vyňaty z oznamovací povinnosti podle čl. [108 odst. 3 SFEU], pokud jednotlivá podpora poskytnutá v rámci režimu podpory splňuje všechny podmínky tohoto nařízení a režimy podpory obsahují výslovný odkaz na toto nařízení formou citace jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.“

11

Článek 25 uvedeného nařízení, nadepsaný „Podpora v podobě úlev na ekologických daních“, který je zahrnut v oddílu 4, nadepsaném „Podpora na ochranu životního prostředí“, kapitoly II nařízení č. 800/2008, nadepsané „Zvláštní ustanovení pro různé kategorie podpory“, stanoví:

„1. Režimy podpor na ochranu životního prostředí v podobě úlev na ekologických daních splňující podmínky směrnice [Rady] 2003/96 [ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úč. vst. 2003, L 283, s. 51)] jsou slučitelné s[...] [vnitřním] trhem ve smyslu čl. [107] odst. 3 [SFEU] a jsou vyňaty z oznamovací povinnosti podle čl. [108 odst. 3 SFEU], pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.“

[...]"

12

Nařízení č. 800/2008 bylo změněno nařízením Komise (EU) č. 1224/2013 ze dne 29. listopadu 2013 (Úč. vst. 2013, L 320, s. 22), pokud jde o dobu jeho použitelnosti. Doba použitelnosti byla tímto prodloužena do 30. června 2014. Nařízení č. 800/2008 bylo následně zrušeno nařízením Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úč. vst. 2014, L 187, s. 1).

Rakouské právo

13

Podle Budgetbegleitgesetz (zákon o rozpočtu) ze dne 30. prosince 2011 (BGBl. I, 111/2010, dále jen „BBG 2011“), byly podniky poskytující služby vyloučeny z vrácení energetických daní.

14

Ustanovení § 2 odst. 1 Energieabgabenvergütungsgesetz (zákon o vrácení energetických daní, dále jen „EAVG“) ve znění § 72 BBG 2011 zní:

„Právo na vrácení daní se přiznává pouze ve prospěch podniků, které prokážou, že jejich hlavní činností je výroba hmotných statků a za předpokladu, že neposkytují energetické zdroje uvedené

v § 1 odst. 3 nebo teplo (pára nebo horká voda) vyrobené z energetických zdrojů vyjmenovaných v uvedeném § 1 odst. 3.“

15

časová působnost tohoto § 2 je stanovena v § 4 odst. 7 EAVG, který stanoví:

„Ustanovení § 2 a § 3 [EAVG] se použijí na žádosti o vrácení daní, které se vztahují na období po 31. prosinci 2010, s výhradou schválení Evropskou komisí.“

16

Přípravné práce k EAVG uvádějí, pokud jde o § 4 odst. 7, následující:

„Použití zmíněných ustanovení závisí na schválení Evropskou komisí. Tato změna vstupuje v platnost pro využívání energie po 31. prosinci 2010. Žádosti podniků poskytujících služby, které se vztahují na období po 31. prosinci 2010, již nebudou přijímány. Jestliže bude změna EAVG Komisí schválena jako státní podpora, zákonné omezení pro výrobní podniky se bude muset používat od 1. ledna 2011 tak, že po tomto datu již podniky poskytující služby nebudou mít právo na vrácení energetických daní ve vztahu k využití energií. Jestliže Komise změnu neschválí, stávající právní situace zůstane nezměněna a jak výrobní podniky, tak podniky poskytující služby budou mít právo na vrácení energetických daní.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

17

Společnost Dilly's Wellnesshotel podala dne 29. prosince 2011 žádost o vrácení energetických daní za rok 2011.

18

Tato žádost byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 21. února 2012 s odkazem na novou zákonnou úpravu obsaženou v BBG 2011, podle které od 1. ledna 2011 náleží vrácení energetických daní již pouze výrobním podnikům. Opravný prostředek podaný společností Dilly's Wellnesshotel k Unabhängiger Finanzsenat (nezávislý daňový senát, Rakousko), který později nahradil Bundesfinanzgericht (spolkový finanční soud), byl zamítnut.

19

Rozhodnutím ze dne 19. března 2013 (2013/15/0053) rozhodl Verwaltungsgerichtshof (správní soudní dvůr, Rakousko), že v návaznosti na rozsudek vydaný tímto soudem dne 22. srpna 2012 (2012/17/0175) mělo být vrácení energetických daní podnikům poskytujícím služby přiznáno ještě za leden 2011. Podle tohoto soudu nová zákonná úprava ještě nebyla na tento měsíc schválena Komisí, protože oznámení učiněné podle nařízení č. 800/2008 se vztahovalo pouze k období od 1. února 2011.

20

Společnost Dilly's Wellnesshotel podala dodatečný správní opravný prostředek k Unabhängiger Finanzsenat (nezávislý daňový senát), kterým se tato společnost v podstatě domáhala, aby bylo v plném rozsahu vyhověno její žádosti o vrácení energetických daní za období od ledna do prosince 2011. Podle Dilly's Wellnesshotel v případě, že by kombinované použití § 2 odst. 1 a § 4 odst. 7 EAVG odporovalo unijnímu právu, nová zákonná úprava zavedená BBG 2011 by byla neplatná a

na podniky poskytující služby by se mohlo dále vztahovat vrácení energetických daní za celý rok 2011 i po tomto období.

21

Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že původní verze EAVG (BGBl. I. 201/1996) stanovovala ve svém § 2 odst. 1 vrácení energetických daní ve prospěch podniků, které se věnovaly především „výrobě hmotných statků“. Pro poskytování služeb bylo využívání vrácení daní vyloučeno.

22

Soud v rozsudku ze dne 8. listopadu 2001, *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (C-143/99, EU:C:2001:598), rozhodl, že vnitrostátní opatření, která stanoví částečné vrácení energetických daní ze zemního plynu a elektrické energie pouze ve prospěch podniků, jejichž hlavní činností je prokazatelně výroba hmotných statků, musí být považována za státní podpory ve smyslu článku 107 SFEU.

23

Rakouská právní úprava vztahující se k vrácení energetických daní byla následně několikrát změněna.

24

V projednávané věci má předkládající soud pochybnosti o slučitelnosti nové právní úpravy o vrácení energetických daní zavedené BBG 2011 s nařízením č. 800/2008.

25

Na prvním místě se tento soud zamýšlí nad tím, zda může Rakouská republika využít výjimku stanovenou v článku 25 nařízení č. 800/2008, pokud jde o vnitrostátní právní úpravu dotčenou ve věci v původním řízení, přestože zjevně není splněna žádná podmínka kapitoly I tohoto nařízení.

26

Zprvée tato právní úprava neobsahuje ani odkaz na nařízení č. 800/2008, ani odkaz na zveřejnění tohoto nařízení v Úředním věstníku Evropské unie. Zadruhé pokud § 9 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví, že k předložení souhrnu informací Komisi o opatřeních dotčené podpory musí dojít ve lhůtě 20 pracovních dnů „po nabytí platnosti režimu podpor“, v projednávaném případě došlo k předložení opožděně. Zatímco předkládající soud uvádí, že zveřejnění znění dotčeného režimu podpor na internetu nebylo provedeno v souladu s čl. 9 odst. 2 nařízení č. 800/2008, jelikož internetová adresa sdělená Komisi neumožňovala a stále neumožňuje přístup k dotčenému znění.

27

Na druhém místě se předkládající soud dotazuje, zda se na opatření podpory může vztahovat výjimka podle článku 25 nařízení č. 800/2008, aťkoli nejsou splněny podmínky stanovené v kapitole II tohoto nařízení. Zejména režim podpor dotčený ve věci v původním řízení se nevyznačuje ani snížením poškození životního prostředí nebo zamezením tomuto poškození, ani účinnějším využíváním přírodních zdrojů nebo úsporou energie. Uvedený soud má proto pochybnosti, zda vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení představuje podporu na „ochranu životního prostředí“ ve smyslu čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení.

Na t?etím míst? p?edkládající soud také pochybuje o dodržení podmínky upravené v ?l. 25 odst. 3 na?ízení ?. 800/2008, podle které se snížení daní povolí na dobu nejvýše deseti let, zatímco režim podpor dot?ený ve v?ci v p?vodním ?ízení neobsahuje výslovné omezení období, po které je povoleno vrácení daní, ani odkaz na zmín?né období v oznámení o vyn?tí p?edloženém Komisi dne 7. února 2011.

Za t?chto okolností se Bundesfinanzgericht (spolkový finan?ní soud) rozhodl p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žné otázky:

„1)

Jedná se o rozpor s unijním právem, pokud režim podpory využívá zvláštního postupu podle ?lánku 25 na?ízení ?. 800/2008 pro ú?ely vyn?tí z oznamovací povinnosti podle ?l. 108 odst. 3 SFEU, avšak nedodržuje r?zné povinnosti kapitoly I tohoto na?ízení a krom? toho ani na uvedené na?ízení neodkazuje?

2)

Jedná se o rozpor s unijním právem, pokud se režim podpory opírá o zvláštní postup podle ?lánku 25 na?ízení ?. 800/2008 platný pro podpory na ochranu životního prost?edí, avšak nejsou spln?ny podmínky stanovené v kapitole II tohoto na?ízení – a sice podpora opat?ení na ochranu životního prost?edí nebo opat?ení na úsporu energie podle ?l. 17 bodu 1 na?ízení?

3)

Brání unijní právo vnitrostátní právní úprav?, která neobsahuje ?asové omezení ani žádný odkaz na období uvedené v oznámení o vyn?tí, takže omezení vrácení energetických daní na deset let požadované v ?l. 25 odst. 3 na?ízení ?. 800/2008 je t?eba vyvodit pouze z oznámení o vyn?tí?“

K p?edb?žným otázkám

K první otázce

Podstatou první p?edb?žné otázky p?edkládajícího soudu je, zda ?l. 3 odst. 1 na?ízení ?. 800/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že neexistence – v režimu podpor dot?eném ve v?ci v p?vodním ?ízení – výslovného odkazu na toto na?ízení formou citace názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v Ú?edním v?stníku Evropské unie brání tomu, aby tento režim byl považován za spl?ující podmínky vyn?tí podle ?l. 25 odst. 1 uvedeného na?ízení z oznamovací povinnosti upravené v ?l. 108 odst. 3 SFEU.

V tomto ohledu je t?eba p?ipomenout, že oznamovací povinnost p?edstavuje jeden ze základních prvk? systému kontroly zavedeného Smlouvou o FEU v oblasti státních podpor. V rámci tohoto systému je ?lenským stát?m uložena povinnost oznámit Komisi každé opat?ení, které sm?uje k poskytnutí podpory ve smyslu ?l. 107 odst. 1 SFEU nebo k její zm?n?, a dále neprovád?t takové opat?ení, v souladu s ?l. 108 odst. 3 SFEU, dokud uvedený orgán nep?ijme kone?né rozhodnutí

týkající se uvedeného opatření (rozsudek ze dne 8. prosince 2011, France Télécom v. Komise, C-81/10 P, EU:C:2011:811, bod 58).

32

Povinnost p?íslešející dot?enému ?lenskému státu oznámit každou novou podporu Komisi je upravena v ?lánku 2 na?ízení ?. 659/1999.

33

V souladu s ?lánkem 109 SFEU je Rada Evropské unie oprávn?na p?ijímat veškerá pot?ebná provád?cí na?ízení k ?lámk?m 107 a 108 SFEU, a zejména stanovit podmínky, za nichž se použije ?l. 108 odst. 3 SFEU, jakož i vymezovat druhy podpor, které jsou vy?aty z tohoto ?ízení.

34

Krom? toho podle ?l. 108 odst. 4 SFEU Komise m?že p?ijmout na?ízení týkající se kategorií státních podpor, u kterých Rada podle ?lánku 109 SFEU dala možnost vyjmout je z ?ízení uvedeného v ?l. 108 odst. 3 SFEU.

35

Na základ? ?lánku 94 Smlouvy o ES (pozd?ji ?lánku 89 ES, následn? ?lánku 109 SFEU) bylo p?ijato na?ízení ?. 994/98, na základ? kterého bylo následn? p?ijato na?ízení ?. 800/2008.

36

Z toho vyplývá, že bez ohledu na p?edb?žnou oznamovací povinnost týkající se každého opatření usilujícího o zavedení nebo zm?nu nové podpory, která je uložena ?lenským stát?m v souladu se Smlouvami a p?edstavuje jeden ze základních prvk? systému kontroly státních podpor, pokud opatření podpory p?ijaté ?lenským státem spl?uje p?íslušné podmínky na?ízení ?. 800/2008, m?že využít tento ?lenský stát možnosti být zprošt?n své oznamovací povinnosti. Z bodu 7 od?vodn?ní na?ízení ?. 800/2008 naopak vyplývá, že státní podpory, na které se nevztahuje toto na?ízení, nadále podléhají oznamovací povinnosti podle ?l. 108 odst. 3 SFEU.

37

Z uvedeného vyplývá, jak uvedl generální advokát v bod? 1 svého stanoviska, že stejn? jako zmírn?ní obecného pravidla, které p?edstavuje oznamovací povinnost, musí být na?ízení ?. 800/2008 a podmínky v n?m uvedené vykládány striktn?.

38

Takový p?ístup je podpo?en cíli sledovanými obecnými na?ízeními o blokových výjimkách, jak je uvedeno v bodech 4 a 5 od?vodn?ní na?ízení ?. 994/98. Je-li Komise oprávn?na p?ijímat taková na?ízení pro zajišt?ní ú?inného dohledu nad pravidly hospodá?ské sout?že p?i poskytování státní podpory a pro zjednodušení administrativy, aniž se oslabí dohled Komise v této oblasti, je cílem takových na?ízení rovn?ž zvýšení transparentnosti a právní jistoty. Dodržení podmínek stanovených t?mito na?ízeními, a tedy i na?ízením ?. 800/2008, zajiš?uje spln?ní t?chto cíl? v plném rozsahu.

39

V projednávaném p?ípad? je z?ejm? nesporné, že dot?ená vnitrostátní právní úprava nebyla

oznámena Komisi v souladu s článkem 2 nařízení ?. 659/1999 a že jediné vynětí z oznamovací povinnosti, které mohlo být použito, je vynětí stanovené v článku 25 nařízení ?. 800/2008.

40

Podle čl. 25 odst. 1 nařízení ?. 800/2008, který je upraven v kapitole II tohoto nařízení, nadepsané „Zvláštní ustanovení pro různé kategorie podpory“, režimy podpor na ochranu životního prostředí v podobě úlev na ekologických daních, které splňují podmínky směrnice 2003/96 a podmínky stanovené v čl. 25 odst. 2 a 3 nařízení ?. 800/2008, jsou slučitelné s vnitřním trhem a vyňaty z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 SFEU.

41

Je třeba uvést, aniž je nezbytné posoudit podmínky, na které odkazuje článek 25 nařízení ?. 800/2008, které jsou předmětem druhé a třetí předběžné otázky, že podle čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení, který je upraven v kapitole I, nadepsané „Společná ustanovení“, může být režim podpor vyňat z uvedené oznamovací povinnosti, pouze pokud tento režim obsahuje zejména výslovný odkaz na toto nařízení formou citace názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

42

Ve věci v předmětném řízení je nesporné, že dotčený režim podpor neobsahuje výslovný odkaz na nařízení ?. 800/2008.

43

V této souvislosti rakouská vláda v průběhu jednání uvedla, že na vnitrostátní úrovni bylo posléze přijato prováděcí opatření za účelem nápravy neexistence odkazu na nařízení ?. 800/2008 v režimu podpor dotčeném ve věci v předmětném řízení a toto opatření bylo oznámeno Komisi v průběhu roku 2014 na základě nařízení ?. 651/2014.

44

Stačí nicméně uvést, že bez ohledu na případnou právní povahu zmíněného opatření, nemůže toto opatření v žádném případě zhojit neexistenci odkazu na nařízení ?. 800/2008 ve vnitrostátní právní úpravě dotčené ve věci v předmětném řízení pro předmětné období.

45

Je třeba rovněž poukázat, jak činí generální advokát v bodech 54 a 55 svého stanoviska, na to, že závazná povaha odkazu na nařízení ?. 800/2008 v daném režimu podpor pro to, aby se mohl členský stát dovolávat uplatnění vynětí podle tohoto nařízení, pokud jde o uvedený režim, vyplývá ze samotného znění čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení, který stanoví, že režimy podpor, které splňují specificky „všechny podmínky“ stanovené v kapitole I nařízení ?. 800/2008, jsou vyňaty z oznamovací povinnosti, pokud každá jednotlivá podpora poskytnutá v rámci tohoto režimu splňuje „všechny podmínky“ stanovené tímto nařízením a pokud uvedený režim „obsahuje výslovný odkaz“ na toto nařízení.

46

Tento výklad podporuje jak cíl sledovaný čl. 3 odst. 1 nařízení ?. 800/2008, tak kontext, do něhož toto ustanovení patří.

Pokud jde zaprvé o kontext, do něhož toto ustanovení patří, je třeba uvést, že čl. 3 nařízení ?. 800/2008 je nadepsaný „Podmínky vynětí“, což znamená, že dodržení podmínek stanovených v tomto článku je nezbytné pro vynětí daného opatření podpory z oznamovací povinnosti podle tohoto nařízení. Dále je třeba čl. 3 odst. 1 nařízení ?. 800/2008 chápat ve světle bodu odvodnění tohoto nařízení, a zejména ve světle jeho bodu 5 odvodnění, podle kterého by toto nařízení mělo vyjmout každou podporu, která splňuje „všechny [...] podmínky“ tohoto nařízení, a jakýkoli režim podpory, pokud jednotlivá podpora, kterou lze poskytnout v rámci takového režimu, splňuje „všechny příslušné podmínky“.

Pokud jde zadruhé o cíl sledovaný požadavkem na výslovný odkaz na nařízení ?. 800/2008, ten lze rovněž dovodit ze zmíněného bodu 5 odvodnění, který stanoví, že „[z]a účelem zajištění transparentnosti a účinnějšího dohledu nad podporami by každé jednotlivé opatření podpory poskytnuté podle tohoto nařízení mělo obsahovat výslovný odkaz na příslušné ustanovení kapitoly II a na vnitrostátní právní předpisy, na kterých se jednotlivá podpora zakládá“.

Mimoto a obecněji řečeno, čl. 3 odst. 1 nařízení ?. 994/98 stanoví, že „[p]ři přijímání nařízení podle článku 1 Komise uloží členským státům přesná pravidla pro zajištění transparentnosti a kontroly podpory vyžadující z oznamovací povinnosti v souladu s tímto nařízením [...]“. Podobný bod 5 odvodnění tohoto nařízení uvádí, že „nařízení o [blokových] výjimkách zvýší transparentnost a právní jistotu [...]“

Jak zdrazňuje Komise a jak uvedl generální advokát v bodu 58 svého stanoviska, výslovný odkaz na nařízení ?. 800/2008 v daném opatření podpory umožňuje podpořeným subjektům, stejně jako jejím konkurentům, pochopit důvody, na jejichž základě může být toto opatření provedeno, i když nebylo Komisi oznámeno ani jej Komise nepovolila. Takový odkaz umožňuje nejen Komisi vykonávat kontrolu, ale i těmto zainteresovaným stranám být informovány o plánovaných opatřeních podpor, a případně uplatnit svá procesní práva.

S přihlédnutím ke všem předcházejícím úvahám je třeba konstatovat, že podmínka uvedená v čl. 3 odst. 1 nařízení ?. 800/2008 – podle které režim podpor, aby mohl být vyžadován z uvedené oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 SFEU, musí obsahovat výslovný odkaz na toto nařízení – nepředstavuje pouhou formalitu, ale má závaznou povahu a její nedodržení představuje překážku poskytnutí vynětí z této povinnosti podle uvedeného nařízení.

Na první předložnou otázku je proto třeba odpovědět tak, že čl. 3 odst. 1 nařízení ?. 800/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že neexistence – v režimu podpor dotčeném ve věci v původním řízení – výslovného odkazu na toto nařízení formou citace názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie brání tomu, aby byl tento režim považován za splňující podmínky vynětí podle čl. 25 odst. 1 uvedeného nařízení z oznamovací povinnosti upravené v čl. 108 odst. 3 SFEU.

Ke druhé a třetí otázce

53

S ohledem na odpověď podanou na první otázku není na druhou a třetí otázku namístě odpovídat.

K nákladům řízení

54

Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 3 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články [107 a 108 SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách), musí být vykládán v tom smyslu, že neexistence – v režimu podpor dotčeném ve věci v původním řízení – výslovného odkazu na toto nařízení formou citace názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie brání tomu, aby byl tento režim považován za splňující podmínky vynuté podle čl. 25 odst. 1 uvedeného nařízení z oznamovací povinnosti upravené v čl. 108 odst. 3 SFEU.

Podpisy

(*1) – Jednací jazyk: němčina.